

Toelichting

I. Algemeen

1. Inleiding

Garanties van oorsprong zijn het exclusieve bewijs dat energie uit hernieuwbare bron is opgewekt. Hiermee kan de leverancier aan de afnemer aantonen dat de geleverde energie uit hernieuwbare bron afkomstig is. Er zijn garanties van oorsprong voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, gas uit hernieuwbare energiebron (groen gas) en warmte uit hernieuwbare bron. Daarnaast zijn er garanties van oorsprong die aantonen dat elektriciteit is opgewekt in een installatie voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling (verder: HR-WKK). Omdat in de Elektriciteitswet 1998 voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen het begrip "duurzame elektriciteit" wordt gebruikt, wordt in de onderhavige regeling verder gesproken over duurzame elektriciteit.

De garantie van oorsprong voor duurzame elektriciteit heeft zijn basis in richtlijn 2009/28 EG van het Europese Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van Richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG (PbEU 2009, L 140) (hierna: richtlijn 2009/28). De garantie van oorsprong voor HR-WKK-elektriciteit heeft zijn oorsprong in richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG (PbEU 2012, L 315) (verder: richtlijn 2012/27/EU). Lidstaten zijn verplicht een systeem van garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit en HR-WKK-elektriciteit in stand te houden. Deze richtlijnen bepalen verder dat lidstaten de door andere lidstaten afgegeven garanties van oorsprong erkennen. Garanties van oorsprong uit andere lidstaten worden aldus erkend als bewijs voor de levering van duurzame elektriciteit en HR-WKK-elektriciteit in Nederland.

Voor gas en warmte uit hernieuwbare energiebronnen bestaat momenteel geen Europese verplichting om hiervoor een systeem van garanties van oorsprong in stand te houden. Wel is de mogelijkheid voor een dergelijke systeem voor warmte expliciet in richtlijn 2009/28 opgenomen. De garanties van oorsprong voor hernieuwbaar gas en hernieuwbare warmte, zoals vastgelegd in deze regeling, zijn gebaseerd op de uitgangspunten die richtlijn 2009/28 aangeeft voor duurzame elektriciteit.

Op dit moment strekken de Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit en de Regeling garanties van oorsprong voor elektriciteit opgewekt in een installatie voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling tot implementatie van richtlijn 2009/28 respectievelijk 2012/27. De wettelijke grondslag voor deze regeling zijn de artikelen 77c en 77ce van de Elektriciteitswet 1998. De wet van 18 december 2013 tot wijziging van de Elektriciteitswet 1998, de Gaswet en de Warmtewet (wijzigingen samenhangend met het energierapport 2011) wijzigt de bevoegde instantie voor het uitgeven van garanties van oorsprong. Op dit moment is dat de door de minister van Economische Zaken aangewezen garantiebeheerinstantie. Dit wordt op 1 januari 2015 de minister van Economische Zaken. De bevoegdheid om garanties van oorsprong voor gas en warmte uit hernieuwbare energiebronnen uit te geven, is in genoemd wetsvoorstel opgenomen in de Gaswet respectievelijk de Warmtewet. In deze wetten is de mogelijkheid opgenomen dat de minister de bevoegdheid tot het uitgeven van garanties van oorsprong mandateert aan een derde. Voorwaarde hierbij is dat degene aan wie de bevoegdheid wordt gemandateerd onafhankelijk is van productie, levering en handel. Deze voorwaarde volgt uit richtlijn 2009/28 en richtlijn 2012/27.

Onderhavige regeling strekt tot uitwerking van het systeem van garanties van oorsprong. Hierbij is zoveel mogelijk aangesloten bij de huidige regelingen voor garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit en HR-WKK-elektriciteit. De Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit is sinds de inwerkingtreding op 1 januari 2004 een aantal keer gewijzigd wat de leesbaarheid van de regeling niet ten goede is gekomen. De onderhavige regeling is voor duurzame elektriciteit inhoudelijk voor het overgrote deel hetzelfde gebleven, maar de regeling kent een meer logische opbouw en structuur. De voorwaarden waaraan een producent moet voldoen om

garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit, gas of warmte uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit te verkrijgen zijn zo veel mogelijk gelijk. Alleen waar er specifieke verschillen tussen de diverse energiesoorten zijn, worden in de regeling aparte voorwaarden gesteld.

Er zijn garanties van oorsprong voor netlevering en garanties van oorsprong voor niet-netlevering (rechtstreekse levering) van hernieuwbare energie. De garanties van oorsprong voor netlevering zijn vrij verhandelbaar. Dit geldt dus voor garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit die wordt geleverd aan een elektriciteitsnet, garanties van oorsprong voor gas uit hernieuwbare energiebronnen dat wordt ingevoed op een gasnet en voor garanties van oorsprong voor warmte uit hernieuwbare energiebronnen die wordt ingevoed op een warmtenet.

Wanneer opgewekte duurzame elektriciteit of gas uit hernieuwbare energiebronnen binnen de eigen installatie wordt verbruikt of door de productie-installatie rechtevrees, met een directe lijn wordt geleverd aan een installatie die de energie verbruikt, worden garanties van oorsprong voor niet-netlevering uitgegeven. Deze zijn niet verhandelbaar. Dit geldt ook voor de rechtstreekse levering van biogas en warmte zonder net.

Hernieuwbaar gas kan ook worden gebruikt als een transportbrandstof. Garanties van oorsprong voor hernieuwbaar gas kunnen worden gebruikt om Hernieuwbare Brandstof Eenheden te verkrijgen

Als subsidie is verleend op basis van het Besluit stimulering duurzame energieproductie (verder: SDE of –voor 1 januari 2008- op grond van artikel 72m van de Elektriciteitswet 1998 (verder: MEP), dient door middel van garanties van oorsprong te worden aangetoond dat de voor subsidie in aanmerking komende energie uit hernieuwbare bron afkomstig is.

Het is niet mogelijk om een garantie van oorsprong voor netlevering voor de ene vorm van hernieuwbare energie om te zetten in een garantie van oorsprong voor een andere energievorm. Het is niet mogelijk om bijvoorbeeld een garantie van oorsprong voor hernieuwbare elektriciteit om te ruilen in een garantie van oorsprong voor hernieuwbaar gas van dezelfde grootte.

2. Vaststellen type installatie en controle meetinrichting

Indien een producent wenst dat voor de door hem geproduceerde energie garanties van oorsprong worden geboekt, dient hij eerst een verzoek tot vaststelling in bij zijn netbeheerder in te dienen. De formulieren hiervoor zijn opgenomen in de bijlagen 1A tot en met 1C bij deze regeling; welk formulier gebruikt moet worden, is afhankelijk van de energiesoort die de producent opwekt. Omdat de warmtewet geen netbeheerder kent, wordt de vaststelling in dat geval gedaan door de meetverantwoordelijke. De vaststellingsverklaring heeft een maximale geldigheidsduur van 5 jaar, mits in die 5 jaar geen wijzigingen optreden in de aard en technische detaillering van de installatie. Naar aanleiding van dit verzoek stelt de netbeheerder (en bij warmte de meetverantwoordelijke) een onderzoek in om vast te stellen of de installatie geschikt is om energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit mee op te wekken. Dit onderzoek bestaat uit in ieder geval een administratief onderzoek. De netbeheerder kan ook een fysiek onderzoek instellen naar de installatie. De producent is verplicht mee te werken aan een fysiek onderzoek. Ook onderzoekt de netbeheerder of de meetinrichting geschikt is voor de meting van de energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit die door de productie-installatie wordt opgewekt en wordt ingevoed op een net of op een installatie. Teneinde de netto hoeveelheid geproduceerde en op het net of op een installatie ingevoede energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit te kunnen meten, worden eisen gesteld aan het type meter en de plaats waar de meter is aangesloten. Deze eisen zijn voor elektriciteit en gas vastgelegd in de voorwaarden die de Autoriteit Consument en Markt op grond van artikel 31, eerste lid, van de Elektriciteitswet 1998 (de Meetcode) en artikel 12b van de Gaswet (Meetvoorwaarden Gas – LNB en Meetvoorwaarden Gas- RNB) zijn vastgesteld. In aanvulling hierop is een aantal voorwaarden gesteld in de meetvoorwaarden (bijlagen 2A tot en met 2E bij deze regeling). Als blijkt dat de door de producent opgegeven installatie geen energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit kan produceren, zal de netbeheerder of meetverantwoordelijke conform zijn algemene

wettelijke verplichting tot meten, wel de hoeveelheid opgewekte energie meten, maar deze niet als hernieuwbaar of HR-WKK-elektriciteit aanmerken.

De netbeheerder kan het onderzoek naar de installatie zelf verrichten of laten verrichten door een andere partij. Met name bij gas schakelen de netbeheerders thans keuringsinstanties in. Dit blijft onder deze regeling mogelijk.

Producenten die het genoemde verzoek reeds hebben gedaan op grond van de Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit of reeds ingeschreven staan bij Vertogas B.V., hoeven geen nieuw verzoek in te dienen. Het reeds gedane verzoek wordt beschouwd als een verzoek om garanties van oorsprong te boeken in het kader van onderhavige regeling en nog geldige vaststellingsverklaringen blijven geldig tot geldigheidsduur van vijf jaar van hun verklaring is verstreken. Op dat moment, of indien zij eerder een verandering in hun productie-installatie willen aanbrengen, moeten zij een verzoek op grond van de onderhavige regeling indienen.

3. Meetprotocol

Om garanties van oorsprong af te kunnen geven moet de betreffende hoeveelheid hernieuwbare energie gemeten worden. Voor de installaties waarbij het meten van de energiestromen relatief complex is, is een meetprotocol vereist waarin staat aangegeven hoe de energiestromen gemeten worden. De productie-installaties waarvoor een meetprotocol vereist is, zijn afvalverbrandingsinstallaties, productie-installaties die duurzame elektriciteit opwekken door middel van naar zijn aard zuiver biogas met een elektrisch vermogen van 2 MW of kleiner, productie-installaties die warmte uit hernieuwbare energiebronnen opwekken, productie-installaties die gas uit hernieuwbare energiebronnen opwekken en HR-WKK-installaties.

Het is de verantwoordelijkheid van de producent te beschikken over een meetprotocol dat is goedgekeurd door een meetverantwoordelijke. Een meetprotocol dient elke 5 jaar worden opgesteld. Ook moet een nieuw meetprotocol worden opgesteld en goedgekeurd door een meetverantwoordelijke wanneer de producent een aanpassing door wil voeren in de installatie.

Een meetprotocol dient te voldoen aan de meetvoorwaarden behorend bij het type productie-installatie (bijlagen 2A tot en met 2E). Indien een meetprotocol van toepassing is, moet de producent een goedgekeurd meetprotocol overleggen bij het verzoek tot vaststelling van de installatie.

4. Het meten van energie uit hernieuwbare energiebronnen en HR-WKK-elektriciteit

Na de vaststelling van het type installatie en de controle van de meetinrichting meet de netbeheerder hoeveel energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit de installatie daadwerkelijk produceert. Dit vindt plaats op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel i, van de Elektriciteitswet 1998 en artikel 10, vijfde lid van Gaswet. De meetactiviteiten kunnen ook door anderen dan de netbeheerder worden verricht, te weten de meetverantwoordelijke. De netbeheerder blijft echter wel verantwoordelijk voor de informatiesystemen en het verzorgen van geaggregeerde meetgegevens en dient derhalve de beschikking te krijgen over de meetgegevens (artikel 16a, tweede lid, van de Elektriciteitswet 1998 en artikel 10, tiende lid, van de Gaswet).

Het meten vindt plaats overeenkomstig de voorwaarden zoals vastgelegd in de Meetcode, de Meetvoorwaarden Gas LNB en de Meetvoorwaarden RNB en, voor zover van toepassing, de meetvoorwaarden die onderdeel uitmaken van de onderhavige regeling. De netbeheerder zal de verkregen meetgegevens meedelen aan de producent en aan de minister. De frequentie waarmee de netbeheerder meet, is afhankelijk van het type aansluiting van de installatie. Bij kleine installaties zal de meetfrequentie in principe aansluiten bij de jaarlijkse bepaling van de meetstanden, bij de grotere installaties zal de netbeheerder iedere kalendermaand de hoeveelheid opgewekte duurzame energie meten. Ten aanzien van de garanties van oorsprong hernieuwbaar gas wordt aangesloten bij de in de gasector geldende praktijk de metingen elke kalendermaand te doen.

Bij de productie-installaties die relatief complexe energiestromen bevatten en daarom een meetprotocol moeten maken, worden de meetgegevens weergegeven in een meetrapport in het geval de installatie duurzame elektriciteit of hernieuwbare warmte produceert. De netbeheerder

corrigeert de meetgegevens uit het meetrapport op calorische waarde, zodat de hoeveel gas in het meetbericht altijd wordt uitgedrukt in Nm³ aardgasequivalent.

De producent draagt er zorg voor dat het meetrapport wordt opgesteld onder toepassing van het meetprotocol en dat dat wordt geverifieerd door een meetverantwoordelijke.

In principe worden het meetrapport en het meetbericht maandelijks opgesteld. De uitzondering hierop is dat bij kleine productie-installaties voor duurzame elektriciteit of HR-WKK-elektriciteit (kleiner dan 3 x 80 A) jaarlijks wordt gemeten gelijktijdig met de bepaling van de meterstanden.

Producenten die een meetrapport of meetbericht moeten overleggen, dienen dit te doen uiterlijk vier maanden na afloop van het kalenderjaar waarop het meetrapport betrekking heeft. Een producent die een afvalverbrandingsinstallatie in stand houdt, doet het meetrapport uiterlijk twee maanden na afloop van het kwartaal waarop het meetrapport betrekking heeft aan de minister toekomen.

Producenten die een productie-installatie van hernieuwbaar gas in stand houden, overlegt de producent het meetrapport uiterlijk 20 dagen na afloop van de kalendermaand waarop het meetrapport betrekking heeft over aan de netbeheerder. De netbeheerder berekent vervolgens op basis van de in het meetrapport opgenomen meetgegevens de hoeveelheid gas uit hernieuwbare energiebronnen in Nm³ aardgasequivalent en neemt deze gegevens op in het meetbericht, dat hij vervolgens naar de minister stuurt.

Producenten van hernieuwbare warmte groter of gelijk aan 3 MWth dienen het meetrapport uiterlijk twee maanden na afloop van de maand waarop het betrekking heeft, in bij de minister. Dit is een wijziging ten opzichte van de Algemene uitvoeringsregeling stimulering duurzame energieproductie waarin was bepaald dat deze producenten het meetrapport in konden dienen twee maanden na afloop van het kwartaal waarop het meetrapport betrekking heeft. Hier is voor gekozen omdat producenten van hernieuwbare energie vanuit de subsidieregelingen voor hernieuwbare energie worden bevoorschot zonder dat er daadwerkelijk is geproduceerd. Om de financiële risico's in te perken, wil de minister, die tevens de subsidieverlener is, zo snel mogelijk over meetgegevens beschikken. Bij de productie van duurzame elektriciteit en hernieuwbaar gas wordt de energie ingevoed op een net en omdat daarbij netbeheerders zijn betrokken kunnen de meetgegevens relatief snel worden uitgewisseld. Bij de productie van hernieuwbare warmte is dat niet het geval. De administratieve lasten voor de producenten van hernieuwbare warmte groter dan 3 MWth stijgen door deze aanpassing.

De meetgegevens, al dan niet verzameld in een meetrapport of meetbericht, zijn de basis voor de afgifte van garanties van oorsprong.

5. De verwerking van de meetgegevens tot garanties van oorsprong

Op het moment dat een in Nederland gevestigde producent daartoe een verzoek doet en de daarbij benodigde gegevens overlegt, zal de minister de garanties van oorsprong op een door de producent opgegeven rekening van een handelaar boeken. Voordat wordt overgaan tot boeking, worden de gegevens gecontroleerd.

6. De handel in garanties van oorsprong

De garanties van oorsprong bestaan uitsluitend in elektronische vorm. Garanties van oorsprong worden uitgegeven per 1 MWh. Eventuele restwaarde in de productie wordt per KWh op de productierekening van de producent bijgeschreven. Nadat garanties van oorsprong voor netlevering op een rekening zijn geboekt, zijn ze geldig tot uiterlijk een jaar na het einde van de productieperiode waarvoor de garantie van oorsprong is uitgegeven. Dit betekent dat een leverancier van duurzame energie de garanties van oorsprong maximaal een jaar kan gebruiken om aan te tonen dat de door hem geleverde energie op duurzame wijze is opgewekt. Iedere in Nederland gevestigde handelaar kan de minister verzoeken om een rekening te openen. Vervolgens kunnen de garanties van oorsprong verkocht worden, waarbij de eigenaar van de garanties van oorsprong aan de minister de wens te kennen kan geven deze over te boeken naar de rekening van degene die de garanties van oorsprong heeft gekocht. De hieraan gekoppelde

financiële transacties staan verder los van het hier beschreven garanties van oorsprong-systeem. Via de handel zullen de garanties van oorsprong uiteindelijk bij de leveranciers van duurzame energie en/of afnemers van duurzame energie terecht komen, die deze garanties van oorsprong nodig hebben om aan te tonen dat de door hen verkochte dan wel afgenomen energie duurzaam is.

Garanties van oorsprong voor niet-netlevering zijn niet verhandelbaar en blijven geldig totdat ze zijn gecommuniceerd met de subsidieverstrekker teneinde (het voorschot op) SDE-subsidie of MEP-subsidie te kunnen uitkeren.

7. Toezicht op het systeem van garanties van oorsprong

Op grond van artikel 5, eerste lid van de Elektriciteitswet 1998, artikel 1a, eerste lid, van de Gaswet en artikel 15, eerste lid van de Warmtewet houdt de Autoriteit Consument en Markt (ACM) toezicht op naleving van deze wetten. De ACM houdt hiermee ook toezicht op de markt voor energie uit hernieuwbare energiebronnen en HR-WKK-elektriciteit en het systeem van garanties van oorsprong. Het betreft in ieder geval het toezicht op de taken van de netbeheerder, zoals vastgelegd in artikel 16 van de Elektriciteitswet 1998, artikel 10 van de Gaswet en artikel 27 van de Warmtewet die zien op de vaststelling of de productie-installatie geschikt is voor de productie van energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit en op het meten. Daarnaast zal de ACM erop toezien dat in het kader van de levering van energie uit hernieuwbare energiebronnen een bijbehorende hoeveelheid garanties van oorsprong wordt afgeboekt. Verder kan de ACM door de minister worden ingeschakeld bij vermoedens van fraude door producenten, handelaren of leveranciers. De vormgeving van het toezicht op het systeem van garanties van oorsprong zal worden vastgelegd in het handavingsplan van de ACM.

8. Biomassa

8.1 Gehanteerde begrippen

In het geval dat duurzame energie wordt opgewekt uit biomassa zijn regels nodig om vast te stellen hoeveel duurzame energie precies wordt opgewekt in de biomassa-installatie en uit welke soort biomassa deze energie afkomstig is. Allereerst moet worden vastgesteld of er sprake is van zuivere biomassa of niet. Energie opgewekt uit uitsluitend zuivere biomassa is volledig duurzaam. Zuivere biomassa mag maximaal 3 massaprocent onvermijdbare verontreiniging bevatten. Zuivere biomassa wordt in de regeling onderscheiden in naar haar aard zuivere biomassa en niet naar haar aard zuivere biomassa.

Naar haar aard zuivere biomassa is biomassa waarvan het gezien de specificaties evident is dat ze niet meer dan 3 massaprocent onvermijdbare verontreiniging bevat. Voor een limitatieve opsomming van naar haar aard zuivere biomassa wordt verwezen naar de Nederlandse Technische Afspraak 8003:2008, Classificatie van biomassa voor energietoepassing, uitgegeven door het Nederlands Normalisatie-Instituut. Afgezien van een aantal in de regeling uitgesloten soorten, valt alle biomassa zoals genoemd in de NTA 8003:2008 onder de categorie naar haar aard zuivere biomassa. Voor deze biomassasoorten is in tegenstelling tot alle andere soorten biomassa geen bemonstering nodig.

Bij alle biomassa die niet naar haar aard zuiver is of niet-zuiver is, dient te worden vastgesteld welk percentage van het materiaal als biologisch afbreekbaar is aan te merken. Dat moet gebeuren aan de hand van een daartoe geëigende methode van bemonstering per partij. Alleen de energie die wordt opgewekt uit en te herleiden is tot de biologisch afbreekbare fractie kan namelijk als duurzaam worden aangemerkt. Indien uit de bemonstering blijkt dat de biomassa minder dan 3 massaprocent onvermijdbare verontreiniging bevat, is deze biomassa aan te merken als zuiver. Dat betekent dat alle energie die eruit wordt opgewekt als duurzaam kan worden aangemerkt. Als de biomassa niet is aan te merken als zuiver, dient aan de hand van de bemonstering vastgesteld te worden welk deel van de biomassa biologisch afbreekbaar is, waar uit volgt welk deel van de opgewekte energie als duurzaam kan worden aangemerkt. Deze vaststelling kan consequenties hebben voor de toekenning van de MEP of SDE-subsidie. De (hoogte van de) financiële stimulering is namelijk mede afhankelijk van de vraag welk type biomassa-installatie wordt gesubsidieerd en welke biomassastromen worden verwerkt.

Biogassen worden in de regeling beschouwd als een species van het genus biomassa. Stortgas, rioolwaterzuiveringsgas en biogas dat ontstaat door middel van vergisting worden aangemerkt als naar zijn aard zuiver biogas. Alle overige soorten biogas kunnen onder het begrip zuiver biogas vallen, voor zover dit wordt aangetoond. Daartoe dient het basismateriaal waaruit het biogas ontstaat ook te worden bemonsterd aan de hand van een daartoe geëigende methode van bemonstering (zie verder de artikelsgewijze toelichting bij artikel 16). Indien uit de bemonstering blijkt dat het basismateriaal niet biologisch afbreekbare stoffen bevat waaruit gas kan worden geproduceerd, wordt het tot deze stoffen te herleiden gas niet aangemerkt als biogas.

8.2 Controlemethodiek

Voor installaties die duurzame energie opwekken uit biomassa geldt voor het aanmelden, het vaststellen van het type installatie en de meetinrichting, het meten en het doorgeven van de meetgegevens dezelfde procedure als bij alle andere soorten installaties. De procedure ter verkrijging van garanties van oorsprong voor biomassa kent aanvullend echter nog een aantal stappen. Als hoofdregel gaat het om het bemonsteren van de biomassa voor zover dit volgt uit de toelichting hierboven, het maandelijks doorgeven van gewogen biomassapercentages en het indienen van een accountantsverklaring dan wel een set meetrapportages als afsluiting van de verantwoordingscyclus.

Aan het niet nakomen van deze stappen zijn maatregelen verbonden. Uit de biomassaverklaring (onderdeel van de accountantsverklaring dan wel de meetrapporten) volgt welke soorten biomassa in de desbetreffende installatie worden omgezet in energie. Bij de biomassaverklaring moet een productcertificaat als bedoeld in de Kiwa-beoordelingsrichtlijn BRL-K 10016 (hierna: de BRL) of een schriftelijk bewijs dat wordt voldaan aan vergelijkbare procesnormen als vastgelegd in deze beoordelingsrichtlijn, zijn gevoegd. Dit bewijs is niet nodig indien de biomassaverklaring uitsluitend naar haar aard zuivere biomassa of naar haar aard zuiver biogas betreft. De producent geeft maandelijks aan de minister door welk deel van de gemeten energie afkomstig is van welke biomassasoort. Het gewogen percentage is gebaseerd op de daartoe geëigende en toegepaste methode van bemonstering. De doorgegeven meetgegevens worden met dit gewogen percentage vermenigvuldigd en voor deze hoeveelheid worden garanties van oorsprong geboekt. Voor afvalverbrandingsinstallaties hoeft in beginsel geen percentage doorgegeven te worden. Voor deze installaties geldt namelijk een jaarlijks door de minister vast te stellen standaard percentage.

De producent zendt telkens binnen vier maanden na afloop van een kalenderjaar aan de minister een verklaring van een accountant. Deze verplichting geldt voor producenten die met biomassa duurzame elektriciteit produceren met installaties met een nominaal elektrisch vermogen groter dan 2 MW, producenten die duurzame elektriciteit produceren met biomassa niet-bestaande uit uitsluitend één soort naar zijn aard zuiver biogas, producenten die met biomassa hernieuwbare warmte produceren met een installaties met een nominaal vermogen groter dan 3 MW en voor producenten die hernieuwbaar gas produceren. De verklaring heeft betrekking op de voorafgaande periode van (ten hoogste) één kalenderjaar. In deze verklaring wordt aangegeven welk gewogen gemiddeld percentage van de in die periode opgewekte energie op duurzame wijze is opgewekt. De accountant controleert vervolgens of de methode om dit vast te stellen op een juiste wijze is toegepast. Hierbij gaat het erom dat het gewogen gemiddeld percentage aangeeft of het verwerkte materiaal als zuivere biomassa kan worden aangemerkt, dan wel welk gedeelte van de in de productie-installatie verwerkte niet zuivere biomassa biologisch afbreekbaar is. Indien uit de accountantsverklaring blijkt dat er een verschil is tussen de door de producent opgegeven percentages en de door de accountant geconstateerde percentages, wordt dit verschil gecompenseerd. Dit wordt gedaan door de desbetreffende hoeveelheid ten onrechte verkregen of niet verkregen garanties van oorsprong af te boeken respectievelijk bij te boeken op de rekening van de handelaar waarop de garanties van oorsprong zijn geboekt of hadden dienen te worden geboekt. Het is van belang dat bij de accountantscontrole de percentages eenduidig worden vastgesteld. Om dit mogelijk te maken is het noodzakelijk dat de producent zorgt voor een overzichtelijke administratie. Verder is het van belang dat er sprake is van een sluitende energiebalans, gebaseerd op voldoende onderbouwde normen en juist en volledig vastgestelde meet- en installatiegegevens.

Onder een sluitende energiebalans wordt in dit verband verstaan dat aantoonbaar zoveel energie in de vorm van fossiele brandstoffen, wind, zon, biomassa en dergelijke in de installatie is ingevoerd als eruit is gekomen in de vorm van elektriciteit, warmte, gas. Wanneer de accountantsverklaring – na aanmaning van de minister – niet voldoet aan de vereisten, of wanneer er in het geheel geen accountantsverklaring wordt overgelegd, wordt de totale hoeveelheid opgewekte energie alsnog als niet-duurzaam aangemerkt.

Indien de accountantsverklaring te laat wordt ingediend wordt, afhankelijk van de overschrijdingstermijn, een deel van de ontvangen garanties van oorsprong afgeboekt. Dit deel wordt door de minister aan de hand van de in artikel 28 van de regeling opgenomen formule bepaald.

9. Afvalverbrandingsinstallaties

Indien afvalverbrandingsinstallaties SDE-subsidie of MEP-subsidie ontvangen wordt op de garantie van oorsprong het gewogen rendement van de installatie vermeld. Deze vermelding wordt vervolgens gebruikt om de hoogte van de subsidie vast te stellen. Het rendement wordt bepaald aan de hand van de meetrapporten die door de producent aan de minister dienen te worden toegestuurd. In het geval dat de meetrapporten niet binnen de vastgestelde termijn worden ingediend wordt het rendement aan de hand van de in artikel 28 opgenomen formule aangepast.

10. Wederzijdse erkenning en import

Op grond van de richtlijnen dienen de lidstaten garanties van oorsprong duurzame elektriciteit en HR-WKK-elektriciteit, wederzijds te erkennen. Dit betekent dat garanties van oorsprong uit andere lidstaten geïmporteerd kunnen worden en in Nederland gebruikt kunnen worden om de levering van duurzame energie aan eindafnemers aan te tonen. Omgekeerd kunnen Nederlandse garanties van oorsprong ook geëxporteerd worden.

Het concept garanties van oorsprong is gebaseerd op een 'book- and claim - systematiek'; het biedt de garantie dat er nooit meer garanties van oorsprong binnen Europa worden verhandeld dan er aantoonbaar uit energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit zijn opgewekt. Het systeem is bedoeld om de opgewekte en verkochte hoeveelheid duurzame energie op de Europese (interne) markt met elkaar in evenwicht te laten zijn. Het sluit daarmee aan bij concepten waarbij elektriciteit op bijvoorbeeld de beursvloer wordt gekocht of verkocht. De verhandelbaarheid garanties van oorsprong heeft dus geen relatie met de (import of export van) fysieke elektriciteit, de capaciteit op de internconnectieverbindingen of de capaciteit van het net zelf. Elektriciteit op het net is niet te volgen en volgt in principe de wetten van de fysica. Dat betekent dat garanties van oorsprong dus ook uit landen kunnen komen waarmee geen of maar een beperkte fysieke interconnectie bestaat.

De minister registreert de import en export van garanties van oorsprong. Bij een vermoeden van fraude of het risico op dubbeltelling kunnen garanties van oorsprong uit andere lidstaten op basis van objectieve, transparante en non discriminatoire criteria geweigerd worden. Indien de gemandateerde het risico op dubbeltelling of het vermoeden van fraude constateert, doet zij daar melding van bij de ACM die de minister daarover adviseert. De minister beslist dan of de garanties van oorsprong geweigerd worden en stel zo nodig de Europese Commissie op de hoogte van de weigering.

Alle gegevens dienen elektronisch te worden aangeleverd aan de minister op een wijze die compatibel is met het Nederlandse elektronische systeem. Ten behoeve van een efficiënte handel in garanties van oorsprong duurzame elektriciteit en HR-WKK-elektriciteit. Met de Europese lidstaten wordt hiervoor gebruik gemaakt van een Europees handelssysteem.

11. Het financiële voordeel van garanties van oorsprong voor de producent

Garanties van oorsprong worden ook gebruikt bij het toekennen van SDE-subsidie en MEP-subsidie. Nederlandse producenten kunnen voor de productie van duurzame energie subsidie ontvangen. De garanties van oorsprong dienen als noodzakelijk bewijs dat een bepaalde installatie een bepaalde hoeveelheid duurzame energie heeft geproduceerd.

De garantie van oorsprong heeft een financiële waarde omdat er consumenten zijn die bereid zijn meer te betalen voor hernieuwbare energie. Energieleveranciers die hernieuwbare energie willen verkopen, moeten hiervoor garanties van oorsprong inkopen en afboeken. De verkoop van garanties van oorsprong levert de producent van hernieuwbare energie geld op en dit maakt hernieuwbare energie concurrerender met fossiele energie.

12. Regeldruk

Deze regeling vervangt de Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit, de Regeling garanties van oorsprong voor elektriciteit opgewekt in een installatie voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling en de bepalingen in paragraaf 7 van Algemene uitvoeringsregeling stimulering duurzame energieproductie. De certificering van hernieuwbare warmte en gas uit hernieuwbare energiebronnen wordt op eenduidige en vergelijkbare wijze met elektriciteit geregeld.

Voor de meeste gebruikers van het systeem van garanties van oorsprong blijven de informatieverplichtingen gelijk. De kosten als gevolg van de regeling worden geheel beschouwd als administratieve lasten. Inhoudelijke nalevingskosten zijn derhalve niet aan de orde. Voor grote projecten voor de productie van hernieuwbare warmte (groter dan 3 MWth) nemen de informatieverplichtingen en daarmee de administratieve lasten toe. Deze projecten moeten onder de huidige Uitvoeringsregeling SDE+ eens per kwartaal een meetrapport aanleveren. Met het ingaan van onderhavige regeling moet dat straks maandelijks worden aangeleverd.

Voor het verstrekken van informatie wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van bestaande structuren binnen de energiesector (bijvoorbeeld: gegevensverstrekking inzake productie in het geval dat de energie op een openbaar net wordt geleverd). Desalniettemin dient een aantal aanvullende eisen worden gesteld. In het bijzonder de keuring van de installatie (eens per vijf jaar) en de controle op de aard en de energie-inhoud van de ingezette biomassa (brandstoffen) via aanvullende meetrapporten en/of assuranceverklaring. Indien een meetrapport moet worden opgesteld (afhankelijk van het type installatie) dient dat te gebeuren conform een goedgekeurd (eenmalig voor de duur van vijf jaar, per productie-installatie op te stellen) meetprotocol.

Ten opzichte echter van de bestaande lasten volgend uit de te vervangen regelingen is de enige materiële wijziging de verplichting voor grote warmte-installaties om vaker een meetrapport in te dienen. Dit is nodig om de budgetrisico's voor de overheid te verkleinen. Vanuit de SDE+ bevoorschot de overheid de projecten voordat er daadwerkelijk wordt geproduceerd en dus ook voordat de meetgegevens bij de overheid binnen komen. Zo snel mogelijk nadat is bevoorschot wil de overheid idealiter weten of daadwerkelijk is geproduceerd en hoeveel. Om het risico te beperken van bevoorschotting zonder te beschikken over meetgegevens (het uitstaande voorschot is substantieel), is besloten dat de producenten de meetgegevens vaker dienen te verstrekken (eens per maand in plaats van eens per kwartaal). Omdat bij warmteprojecten (in tegenstelling tot elektriciteit en gas) veelal geen onafhankelijke netbeheerders betrokken zijn, is het niet mogelijk om op een andere manier de gegevens sneller te verkrijgen.

Circa 90 % van de betrokken bedrijven bestaat uit MKB en microbedrijven.

Eenmalige lasten

Indien een installatie nog niet is geregistreerd dient de producent een aanvraagformulier in te vullen. Het invullen van dit formulier zal ongeveer een half uur in beslag nemen. Bij een uurtarief van € 49 zijn de lasten van het invullen van deze verklaring circa € 24,50 per aanvrager. 30 minuten maal 49 Euro/uur maal eens per vijf jaar maal 12.500 rechtspersonen = € 61.250 gemiddeld per jaar.

Daarnaast bestaan er eenmalige lasten voor de partijen die als handelaar wensen deel te nemen aan het systeem. Vóór het openen van een rekening waarop GvO's kunnen worden geboekt en waarvandaan transacties kunnen worden verricht dient de rekeninghouder een aantal gegevens te verstrekken, zoals bepaald in artikel 3 van de regeling. Voor het verstrekken van deze gegevens en

het invullen van de benodigde papieren kan rekening worden gehouden met een tijdsinzet van maximaal 4 uur, hetgeen gelijk staat aan € 196 (4 uur * € 49) per rekeninghouder. De totale eenmalige lasten zijn 4 uur maal 49 Euro/u maal 75 handelaren = 14.700 Euro.

Producenten van hernieuwbaar gas moeten eenmalig een keuringsformulier laten opstellen en goedkeuren door de netbeheerder. Dit is noodzakelijk omdat hernieuwbaar gas dat wordt ingevoerd in het gasnet aan de invoedeisen moet voldoen. Afhankelijk van de aard en complexiteit van de installatie zal dit twee tot vijf dagen duren. Bij een tarief van € 100 uur per uur variëren de kosten van € 1600 tot € 4000 per installatie. Gemiddeld is dit € 2800. Het totaal komt bij 25 installaties op € 70.000 eenmalig.

NB. De huidige producenten van hernieuwbare energie en de huidige handelaren hoeven zich n.a.v. de onderhavige regeling niet opnieuw in te schrijven. Wel dienen deze gegevens te worden geactualiseerd indien zich een wijziging voordoet met betrekking tot de installatie en/of de rechthebbende en dienen mogelijk aanvullende gegevens te worden verstrekt voor zover deze volgen uit de identificatie-eisen.

Terugkerende kosten

Meetprotocol

Indien een meetprotocol conform artikel 7 van de regeling moet worden opgesteld (afhankelijk van het type installatie) en goedgekeurd door een erkend meetverantwoordelijke, zal het opstellen en de beoordeling hiervan door de meetverantwoordelijke afhankelijk van de aard en complexiteit van de installatie tussen vier uur en vier dagen nodig zijn. Tegen een uurtarief van € 100 betekent dit een eenmalige last van circa € 400 tot € 3200,- per installatie. Deze kosten dienen te worden betaald door de producent. Het meetprotocol wordt eenmalig opgesteld voor een termijn van maximaal vijf jaar.

Meetrappen

De opstelling van maandelijkse meetrappen voor zover dat volgt uit artikel 10 van de regeling brengt kosten met zich mee.

In de huidige uitvoeringsregeling SDE+ is bepaald dat producenten van hernieuwbare warmte de maandelijkse meetrappen per kwartaal gebundeld aanleveren. In de nieuwe MR GvO wordt dit veranderd: producenten die op grote schaal hernieuwbare warmte produceren (groter dan 3 MWth) moeten nu maandelijks het meetrapport aanleveren. Dit wordt gedaan omdat er vanuit de SDE+ significante voorschotten worden uitbetaald aan de producenten van hernieuwbare warmte zonder dat daar meetgegevens tegenover staan. Bij hernieuwbare warmte is het financiële risico voor de overheid groter dan bij hernieuwbare elektriciteit of hernieuwbaar gas omdat bij elektriciteit en gas de meetgegevens worden aangeleverd door de betrokken netbeheerders en hierdoor de gegevensverwerking verder geautomatiseerd is en daardoor sneller verloopt. Hernieuwbare warmte wordt vaak niet aan een net geleverd. Grootschalige warmteprojecten (groter dan 3 MWth) zijn vrij complexe projecten en de kosten van het opstellen van het meetrapport zijn hoger dan gemiddeld. De administratieve lasten voor dit type projecten stijgen ten opzichte van de situatie waarin de meetrappen per kwartaal gebundeld aangeleverd konden worden. De administratieve lasten komen nu uit op 16 uur per maand a € 100 = € 1600 per maand. De genoemde verhoging van de frequentie van het insturen van het meetrapport komt neer op circa € 800 per maand.

Voor de kleinere installaties (met minder complexiteit) geldt dat voor het opstellen en indienen van de (per kalenderjaar gebundelde) maandelijkse meetrappen een bedrag kan worden geraamd van maximaal € 400 (4 uur * € 100) per maand. Bij bundeling van meetrappen treden efficiency voordelen op.

Producenten van hernieuwbaar gas moeten gelijktijdig bij de overlegging van het meetrapport over de ingezette biomassa rapporteren. Het invullen van het daarvoor bestemde formulier (Bijlage 4 van de regeling) kost circa 2 uur per maand, dat komt neer op 2 keer € 49 = € 98.

Voor het opstellen en indienen van een jaarlijkse assuranceverklaring door een accountant, teneinde te voldoen aan het bepaalde in artikel 17, wordt een tijdsinzet van gemiddeld vier dagen geraamd en daarmee corresponderend een bedrag geraamd van € 3200 (32 uur * € 100) per productie-installatie.

De berekening van de inschatting van de totale administratieve lasten volgt nu. Er wordt onderscheid gemaakt tussen de eenmalige lasten en de jaarlijks terugkerende (structurele) lasten.

Eenmalige administratieve lasten

- registratiekosten (vaststelling installatie): € 61.250 gemiddeld per jaar
- verstrekking gegevens rekeninghouder: € 14.700 eenmalig
- keuringsformulier hernieuwbaar gas: € 70.000 eenmalig

Terugkerende kosten

Sommige productie-installaties moeten meetprotocollen opstellen en meetrappen insturen. Het gaat met name om de productie-installaties die op basis van biomassa hernieuwbare elektriciteit, gas of warmte produceren.

In onderstaande berekeningen wordt uitgegaan van circa 250 productie-installaties voor hernieuwbare elektriciteit die hieraan moeten voldoen (allen klein) en circa 150 producenten van hernieuwbare warmte (50 groot en 100 klein). Circa 25 productie-installaties voor groen gas.

Eenmalige kosten van opstellen meetprotocol: de kosten van het meetprotocol kunnen afhankelijk van de aard en complexiteit van de productie-installatie variëren van € 400 - € 3200.

Meetprotocol:

Circa 250 productie-installaties van hernieuwbare elektriciteit à € 400	=	€ 100.000
Circa 100 kleine productie-installaties van hernieuwbare warmte à € 400	=	€ 40.000
Circa 50 grote productie-installaties van hernieuwbare warmte à € 3200	=	€ 160.000
Circa 25 productie-installaties van groen gas à € 3200	=	€ 80.000

De totale kosten van het meetprotocol komen hiermee op circa € 380.000 eens per 5 jaar.

Meetrapport:

Circa 250 kleine installaties elektriciteit à € 400 per maand	=	€ 1.200.000 per jaar
Circa 100 kleine productie-installaties van warmte à € 400 per maand	=	€ 480.000
Circa 50 grote installaties warmte à € 1600 per maand	=	€ 960.000
Circa 25 productie-installaties van groen gas à € 800 per maand	=	€ 240.000

De totale kosten van het opmaken en insturen van het meetrapport komen op € 2.880.000 per jaar.

Circa 100 grote installaties moeten een assurancerapport laten maken: $100 * € 3200 = € 320.000$ per jaar.

De kosten die producenten van hernieuwbaar gas moeten maken voor het rapporteren over de ingezette biomassa komt in totaal neer op $25 \text{ producenten} * € 98 \text{ per maand} * 12 \text{ maanden} = € 29.400$ per jaar.

De totale gemiddelde jaarlijkse administratieve lasten bedragen dus:

- registratiekosten (vaststelling installatie):	€ 61.250
- Meetprotocol $1/5 * € 380.000$:	€ 76.000
- Meetrapport:	€ 2.880.000
- Rapportage biomassa hernieuwbaar gas:	€ 29.400
- Assurancerapport:	€ 320.000

De totale gemiddelde administratieve lasten komen hiermee op: € 3.366.650.

12. Consultatie

PM. Dit gedeelte zal na de consultatie worden ingevuld.

II. ARTIKELEN

Artikel 1

Het kernbegrip van deze regeling is de garantie van oorsprong. In de wetten waarop deze regeling is gebaseerd worden de begrippen garantie van oorsprong voor duurzame elektriciteit, een garantie van oorsprong voor elektriciteit opgewekt in een installatie voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling, een garantie van oorsprong voor gas uit hernieuwbare energiebronnen en een garantie van oorsprong voor warmte uit hernieuwbare energiebronnen gebruikt. Omwille van de leesbaarheid van deze regeling worden deze vier soorten samen onder de noemer garantie van oorsprong gevat. Een garantie van oorsprong is het bewijs dat een hoeveelheid energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit is geproduceerd en op een net is ingevoerd. Er kan ook sprake zijn van de situatie dat de geproduceerde hoeveelheid niet op een net wordt ingevoerd. In dat geval kunnen garanties van oorsprong voor niet-netlevering worden afgegeven. Zij kunnen worden gebruikt voor het verkrijgen van subsidie voor het invoeden van energie uit hernieuwbare energiebronnen op een installatie of een directe lijn of voor het inzetten als bioticket in het kader van het gebruik van hernieuwbare energie in het vervoer. Dergelijke garanties van oorsprong voor niet-netlevering verschillen van reguliere garanties van oorsprong omdat ze niet verhandelbaar zijn en enkel kunnen worden aangewend ter verkrijging van het subsidievoorschot of in het vervoer. Wanneer ze voor dat doel zijn gebruikt, vervallen ze.

Het begrip energie uit hernieuwbare energiebronnen wordt in de regeling gebruikt voor drie soorten energie, te weten duurzame elektriciteit en gas of warmte uit hernieuwbare energiebronnen. Duurzame elektriciteit is elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, maar omdat de Elektriciteitswet 1998 het begrip duurzame elektriciteit gebruikt, wordt dit begrip in deze regeling ook gebruikt. Daar waar slechts een van drie energiesoorten wordt bedoeld, wordt in de regeling de specifieke energiesoort genoemd.

Een producent die voor elektriciteit die wordt opgewekt in een afvalverbrandingsinstallaties garanties van oorsprong wil ontvangen, moet aan een aantal specifieke voorwaarden voldoen. Om deze reden is in artikel 1 een definitie opgenomen. Deze definitie is overgenomen uit de Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit en is ontleend aan richtlijn nr. 2000/76 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (PbEG L332). Een aantal bestaande afvalverbrandingsinstallaties is in de afgelopen jaren uitgebreid en voor een aantal van deze uitbreiding is subsidie op grond van het besluit stimulering duurzame energieproductie verleend. Omdat alleen voor de uitbreiding subsidie is verleend en de hoogte van het subsidiebedrag afhankelijk is van het behaalde rendement wordt de uitbreiding als een afzonderlijke AVI-eenheid gedefinieerd. Deze eenheid is dus onderdeel van de gehele afvalverbrandingsinstallatie maar kan aan de hand van een systeemgrens worden afgebakend ten opzichte van de rest van de productie-installatie. Een afvalverbrandingsinstallatie bestaat doorgaans uit één afvalontvangststation met één of meerdere afvalbunkers, één of meerdere verbrandingsovens, stoomopwekkingsketels, rookgasreinigingsinstallaties, stoomturbines en generatoren. Daarnaast is sprake van één of meerdere hulpinstallaties zoals slakopwerkingsinstallaties. Al deze installaties staan niet los van elkaar en zijn onderling en energetisch met elkaar verbonden. Om onderscheid te kunnen maken in de verschillende brandstof- en energiestromen en het meten daarvan wordt het begrip AVI-eenheid met de daarbij behorende systeemgrens gedefinieerd. Onder een AVI-eenheid wordt verstaan het samenstel van bovengenoemde installaties maar dient minimaal te bestaan uit een verbrandingsoven met bijbehorende ketel, en een rookgasreinigingsinstallatie. In feite wordt hiermee een afvalverbrandingsinstallatie 'opgeknipt' in meerdere min of meer zelfstandige entiteiten. Het betreft hier dus het primaire proces van een afvalverbrandingsinstallatie, van bunker tot schoorsteen. Hierbij zijn uitgesloten de secundaire processen zoals afvalvoorbehandeling en opwerking van reststoffen. Een AVI-eenheid zal in ieder geval moeten bestaan uit een verbrandingsoven met

bijbehorende ketel en een rookgasreiniginginstallatie. Op grond van deze definitie is tevens het uitbreiden van een bestaande installatie met nieuwe eenheden flexibeler mogelijk, waarbij tevens een uitwisseling van energiestromen tussen de installatie eenheden mogelijk is en het gebruik van de generatoren wederzijds zo efficiënt mogelijk kan worden toegestaan.

Garanties van oorsprong hebben een beperkte geldigheidsduur. Een garantie van oorsprong wordt afgeboekt indien energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit wordt geleverd aan een eindafnemer. Het begrip eindafnemer houdt in dat aan deze afnemer uitsluitend voor eigen verbruik elektriciteit, gas of warmte wordt geleverd;

In de definities van HR-WKK-eenheid en HR-WKK-installatie is besloten dat een HR-WKK-installatie ten minste één HR-WKK-eenheid omvat. Er kunnen dus binnen de HR-WKK-installatie ook andere warmtekrachtkoppelingseenheden bestaan. Een installatie of eenheid voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling is geschikt om zodanig gecombineerd energie op te wekken dat wordt voldaan aan de in en die voldoet aan de rendementseisen als bedoeld in bijlage II bij richtlijn 2012/27/EU. Daarmee is nog niet gezegd dat een dergelijke installatie bij het opwekken van energie altijd aan de besparingsnorm voldoet. Om die reden moeten in beginsel metingen plaatsvinden om na te gaan of feitelijk wordt voldaan aan het besparingsvereiste.

Voor bepaalde in de regeling aangewezen producenten geldt de eis dat zij een meetprotocol moeten opstellen. Zonder een dergelijk meetprotocol komen zij niet aanmerking voor garanties van oorsprong. Onder meetprotocol wordt verstaan een document waarin de volgende elementen worden beschreven: de bemetering van een productie-installatie, de wijze van meten en de wijze van kwaliteitsborging van de meetgegevens ten aanzien van de hoeveelheden elektriciteit, gas, warmte en mechanische energie die de installatie opwekt, de hoeveelheden brandstof die de installatie verbruikt en de wijze van bepaling van de calorische waarde van de brandstof. Het meetprotocol is een essentieel document waarin nauwkeurig vastgelegd wordt op welke wijze en met behulp van welke meters en meetmiddelen de verschillende energiehoeveelheden die omgaan in een productie-installatie maandelijks gemeten zullen worden. De producent kan dit protocol zelf opstellen, hij kan dit ook laten opstellen door een meetverantwoordelijke. Het meetprotocol dient te voldoen aan alle vereisten en voorwaarden, opgenomen in meetvoorwaarden (bijlage 2a tot en met 2E de regeling). Van belang is voorts, dat de meetverantwoordelijke het meetprotocol voorziet van een goedkeuring. Het meetprotocol zal vervolgens als bijlage bij de productieverklaring naar de netbeheerder gezonden worden.

De meetverantwoordelijke speelt niet alleen een rol bij het goedkeuren van het meetprotocol, maar heeft bij warmte uit hernieuwbare energiebronnen de wettelijke taak om te meten. De meetverantwoordelijke is degene die op grond van de voorwaarden, bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel b, van de Elektriciteitswet 1998, door de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet of bedoeld in artikel 12b, eerste lid, onderdeel b, van de Gaswet door de netbeheerder is erkend en een meetbedrijf als bedoeld in artikel 27 van de Warmtewet. Op grond van artikel 16a van de Elektriciteitswet 1998 en artikel 10 van de Gaswet kunnen ook andere meetbedrijven dan netbeheerders de meting van duurzame elektriciteit bij de producent verrichten. Genoemde voorwaarden voorzien in een systeem waarin de netbeheerders de verantwoordelijkheid houden voor de verzameling en verwerking van meetgegevens, maar waarbij het wordt toegestaan dat bepaalde activiteiten, zoals het uitlezen van de meter, kunnen worden uitgevoerd door een meetverantwoordelijke die door de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet is erkend.

Biomassa kan worden onderverdeeld in zuivere biomassa en niet-zuivere biomassa. Er is sprake van zuivere biomassa als de onvermijdbare verontreiniging van het biologisch afbreekbare materiaal met kunststoffen en ander materiaal van langcyclisch organische oorsprong niet meer bedraagt dan 3 massaprocent. Tot materialen van langcyclisch organische oorsprong behoren niet alleen synthetisch vervaardigde stoffen, maar ook fossiele brandstoffen. In de praktijk wordt doorgaans uitsluitend over kunststoffen gesproken. De toegelaten verontreiniging geldt echter voor alle materialen van langcyclisch organische oorsprong. Voor alle duidelijkheid worden daarom naast kunststoffen ook de overige materialen van langcyclisch organische oorsprong aangeduid. De reden dat een zekere verontreiniging met kunststoffen wordt toegelaten, is dat het in de praktijk niet mogelijk is de aanwezigheid daarvan geheel uit te sluiten. Met het opnemen van een maximum aandeel kunststoffen van 3 massaprocent in de definitie van zuivere biomassa wordt aangesloten

bij de grenswaarde zoals die is opgenomen in de Kiwa-beoordelingsrichtlijn BRL-K 10016. Indien onderzoeks- of ervaringsgegevens daartoe aanleiding geven, kan dit percentage in de toekomst in nader overleg met de betrokken branche worden aangepast.

Met betrekking tot de toegelaten verontreinigingen moet onderscheid gemaakt worden tussen verontreiniging met kunststoffen enerzijds en andere verontreinigingen anderzijds. Bij de laatste categorie moet worden gedacht aan niet-brandbaar materiaal, zoals zand en metalen. Dergelijke materialen dragen niet bij aan de opwekking van energie uit hernieuwbare bronnen zodat de aanwezigheid ervan voor zuivere biomassa niet bezwaarlijk is. Ten aanzien van verontreinigingen met kunststoffen is van belang of deze vermijdbaar of onvermijdbaar in het materiaal aanwezig zijn. Deze zijn vermijdbaar, als zij door actief menselijk handelen aan de biomassa zijn toegevoegd of ermee zijn vermengd, dan wel op eenvoudige wijze van de biomassa te scheiden zijn. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan kunststoffen die intrinsiek in de biomassa aanwezig zijn, zoals het geval is bij gelijmd afvalhout, bijvoorbeeld triplex, of afvalhout met bindmiddel of lijm, bijvoorbeeld spaanplaat of MDF. Uitsluitend de categorie onvermijdbare kunststoffen komt in aanmerking voor toetsing aan de maximumgrens van 3 massaprocent. Bij verontreinigingen met vermijdbare kunststoffen kan dus nimmer sprake zijn van zuivere biomassa.

Dat de in de desbetreffende productie-installatie verwerkte materialen 'naar hun aard' zijn aan te merken als zuivere biomassa, wil zeggen dat van de materialen een zodanige omschrijving kan worden gegeven, dat aan de hand daarvan redelijkerwijs als vaststaand kan worden aangenomen dat zij zijn aan te merken als zuivere biomassa.

Biogas is de 'verzamelnaam' voor gassen die ontstaan uit de grondstof biomassa en is een species van het genus biomassa. Deze regeling definieert naar zijn aard zuiver biogas separaat vanwege enkele specifieke kenmerken daarvan en te stellen regels daaromtrent. Stortgas, rioolwaterzuiveringsgas en biogas dat ontstaat door middel van vergisting, dat wil zeggen door inwerking van micro-organismen op uitsluitend biologisch afbreekbare materialen, worden aangemerkt als naar zijn aard zuiver biogas. Deze micro-organismen werken niet in op kunststoffen en dragen derhalve in het geheel niet bij aan de gasproductie. Ten aanzien van stortgas en rioolwaterzuiveringsgas is dit per definitie het geval, daarom zijn deze beide soorten als eerste en apart opgenomen in de definitie van naar zijn aard zuiver biogas. Overig biogas, dat niet ontstaat op een wijze als hier omschreven, kan wel onder het begrip zuivere biomassa vallen, echter dit zal aangetoond moeten worden. Alle overige biomassa is niet-zuivere biomassa (ook wel bekend als 'mengstromen'), waarvan het biologisch afbreekbare gedeelte kan verschillen. Dit biologisch afbreekbare gedeelte dient te worden bepaald door middel van een daartoe geëigende methode als bedoeld in artikel 16, tweede lid, van de regeling

In de regeling is gedefinieerd welke toepassingen van restwarmte nuttig zijn. In algemene zin is het uitgangspunt van de definitie dat zoveel mogelijk toepassingen die fossiele energie besparen als 'nuttig' worden gedefinieerd. Daarbij geldt dat is uitgesloten voor subsidie het lozen van warmte en het inzetten van de restwarmte in het productieproces van hernieuwbare elektriciteit zelf. Het lozen van warmte in de buitenlucht en op het water geldt niet als een nuttige aanwending van restwarmte. Ook de inzet van warmte in de productie-installatie voor het opwekken van elektriciteit geldt in deze regeling niet als nuttig. Reden hiervoor is dat het uitgangspunt van de SDE is dat de uitbreiding van de duurzame energieproductie wordt gesubsidieerd. Het gaat dus om additionaliteit. Het gebruik van de restwarmte in een productie-installatie voor het opwekken van elektriciteit zelf, vervangt geen warmtevraag en is dus niet additioneel. Het drogen en verwarmen van inputstromen van een productie-installatie geldt dus niet als een nuttige aanwending van warmte binnen de SDE. Uiteraard is het niet verboden de vrijgekomen warmte voor deze doeleinden te gebruiken, het definieert echter niet als 'nuttig aangewende warmte' in de zin van deze regeling en is derhalve niet subsidiabel.

Als nuttige aanwending van warmte geldt de levering van warmte ten behoeve van klimatisering van binnenruimten van gebouwen. Voor binnenruimten van gebouwen geldt dat ze afgesloten zijn van de buitenlucht. Met klimatisering wordt zowel verwarming als koeling bedoeld. Ook de inzet van warmte in industriële processen en in tuinbouwkassen geldt als nuttig, waarbij is uitgezonderd de inzet van warmte in de productie-installatie waarmee elektriciteit wordt opgewekt. De levering van warmte aan warmtenetten is een nuttige aanwending van restwarmte mits de producent

aannemelijk kan maken dat de warmte vanuit het warmtenet gebruikt wordt voor een nuttige toepassing als bedoeld in deze regeling. Dit voorbehoud is opgenomen om te voorkomen dat er via een warmtenet onnuttige toepassingen als bijvoorbeeld het lozen van warmte gesubsidieerd zullen worden.

Een productie-eenheid moet zelfstandig, dus onafhankelijk van andere delen van de betreffende productie-installatie energie kunnen opwekken en kan niet toebehoren aan meerdere productie-installaties. Een windmolen is bijvoorbeeld veelal in staat om zelfstandig elektriciteit op te wekken. In die hoedanigheid is een windmolen een productie-eenheid. Deze windmolen kan daarnaast ook worden gedefinieerd als een productie-installatie. Voor deze windmolen is dan een systeemgrens van de productie-installatie bepaald en deze dient ter identificatie te beschikken over één unieke 18-cijferige code. Indien een producent twee windmolens heeft die zelfstandig elektriciteit kunnen opwekken, zijn deze ieder afzonderlijk een productie-eenheid. Heeft de producent beide windmolens binnen de systeemgrens van de productie-installatie laten vallen en is hiervoor ter identificatie één unieke 18-cijferige code aangevraagd bij de regionaal netbeheerder, dan behoren beide windmolens tot één productie-installatie. De producent kan er echter ook voor kiezen om elke windmolen apart te definiëren als een productie-installatie, mits de systeemgrens van de productie-installatie is getrokken om iedere windmolen afzonderlijk en er een unieke 18-cijferige code is aangevraagd voor iedere windmolen afzonderlijk. Een AVI-eenheid, WKK-eenheid of andere productie-eenheid kan tevens een productie-installatie zijn, maar tegelijkertijd ook slechts een deel van een productie-installatie.

Artikel 2

In dit artikel is aangegeven hoe de netbeheerder - of in het geval van warmte uit hernieuwbare energiebronnen de meetverantwoordelijke - kan vaststellen dat de productie-installatie van de desbetreffende producent geschikt is om energie uit hernieuwbare bronnen of HR-WKK-elektriciteit op te wekken en dat de meter geschikt is om de hoeveelheid geproduceerde energie uit hernieuwbare bronnen te meten. Hij doet dit, op verzoek van de producent (eerste lid), door een administratief onderzoek in te stellen naar diens productie-installatie. In aanvulling op het administratief onderzoek en ter verificatie van de door de producent in het verzoekformulier opgegeven gegevens, bestaat de mogelijkheid voor de netbeheerder dan wel de meetverantwoordelijke om de desbetreffende productie-installatie(s) daadwerkelijk te bekijken. De netbeheerder dan wel de meetverantwoordelijke deelt het resultaat van de vaststelling binnen vier weken na ontvangst van het formulier mee aan de producent en aan de minister, zodat de producent deze gegevens bij zijn verzoek tot opening van een rekening aan de minister kan overleggen. De minister voert een consistentiecheck uit op de gegevens die hij van de producent respectievelijk van de netbeheerder heeft ontvangen en kan vervolgens een rekening openen. De minister beschikt aldus over een overzicht van alle productie-installaties die energie uit hernieuwbare bronnen of HR-WKK-elektriciteit produceren in Nederland en in aanmerking willen komen voor garanties van oorsprong. Steeds wanneer de producent in zijn productie-installatie voornemens is wijzigingen door te voeren die betrekking hebben op typegegevens, gegevens over op een productie-installatie ingevoede energie, dient hij een nieuw ingevuld formulier in bij de netbeheerder. De hiervoor beschreven procedure van onderzoek, vaststelling en toezending resultaat door netbeheerder gaat dan opnieuw in werking (negende lid). Deze wijzigingen kunnen ook betrekking hebben op de systeemgrens van de productie-installatie. Het wijzigen van deze systeemgrenzen is bijvoorbeeld mogelijk indien de productie-installatie wordt uitgebreid met een AVI-eenheid, WKK-eenheid of productie-eenheid die dezelfde wijze van energieopwekking gebruikt. Het is echter niet toegestaan om de systeemgrenzen van de productie-installatie dusdanig te wijzigen, dat één of meerdere AVI-eenheden, WKK-eenheden of productie-eenheden van de desbetreffende productie-installatie gaan behoren aan een andere productie-installatie. Hiermee wordt voorkomen dat een AVI-eenheid, WKK-eenheid of productie-eenheid de ene periode toebehoort aan productie-installatie A en een andere periode aan productie-installatie B. Afgezien van deze doorgifte van wijzigingen geldt in het kader van betrouwbaarheid en volledigheid dat de vaststelling iedere vijf jaar vernieuwd moet worden (tweede lid).

De producent kan na verstrekking van de unieke 18-cijferige code voor elke afzonderlijke productie-installatie een verzoek indienen bij de netbeheerder dan wel de meetverantwoordelijke tot vaststelling. De netbeheerder dan wel de meetverantwoordelijke stelt vast of het om een productie-installatie voor de opwekking van energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-

elektriciteit gaat. Indien zich achter de aansluiting meerdere productie-installaties bevinden, bepaalt de producent bij het verzoek tot vaststelling, bedoeld in het eerste lid, de systeemgrens van iedere productie-installatie. Deze systeemgrens kan meerdere productie-eenheden omvatten. Tevens beoordeelt de netbeheerder dan wel de meetverantwoordelijke of de productie-installatie apart bemeterd is.

Bij een aanpassing van de installatie die leidt tot een wijziging van de in het vaststellingsverzoek vermelde gegevens dient steeds een hernieuwd verzoek om vaststelling te worden gedaan. Dit verplicht overigens niet tot het doen van een nieuw vaststellingsverzoek als de producent niet langer prijs stelt op de verkrijging van garanties van oorsprong.

Indien de producent verplicht is tot het opstellen van een meetprotocol, dient de producent het door een meetverantwoordelijke goedgekeurde meetprotocol bij het verzoek om vaststelling over te leggen.

Artikel 3

Het elektronisch systeem van garanties van oorsprong, de identificatievereisten met betrekking tot gebruikers en overige procedures die gelden bij het gebruikmaken van dit systeem zijn erop gericht onregelmatigheden en fraude zoveel mogelijk uit te sluiten om een betrouwbare markt te garanderen. Het ondubbelzinnig kunnen vaststellen van de identiteit van de gebruikers van het systeem is daarbij van belang.

Artikel 4

Om ervoor te zorgen dat de netbeheerder de meetgegevens per productie-installatie nauwkeurig kan bepalen, is het noodzakelijk dat de meetinrichting van de productie-installatie aan dezelfde nauwkeurigheidseisen voldoet, als de meetinrichting van de aansluiting. Deze eisen zijn omschreven in voorwaarden die zijn vastgesteld op grond van artikel 31 van de Elektriciteitswet 1998 en artikel 12b van de Gaswet (de Meetcode (voor elektriciteit) en de Meetvoorwaarden Gas – RNB en de Meetvoorwaarden Gas – LNB).

Artikel 5

Het opstellen van een meetbericht met betrekking tot de opgewekte hoeveelheid energie uit hernieuwbare bronnen geschiedt periodiek, waarbij dit artikel een onderscheid maakt naar de grootte van de productie-installatie van de producent. Het meten zelf vindt bij gas uit hernieuwbare energiebronnen per kwartier of per uur plaats.

Bij productie-installaties voor de productie van duurzame elektriciteit met een aansluiting die groter is dan 3 x 80 A wordt iedere kalendermaand gemeten. Bij de kleinere productie-installaties (3 x 80 A en kleiner), die geen op afstand uitleesbare meter hebben, brengt het in het algemeen teveel administratieve lasten met zich meebrengen iedere maand te gaan meten. Er is derhalve bepaald dat de netbeheerder het meetbericht gelijktijdig met de jaarlijkse bepaling van de meterstanden plaatsvindt, tenzij de producent zelf verzoekt om een maandelijks meetbericht.

Artikel 6

Het stimuleringsbeleid ten aanzien van hernieuwbare energie is erop gericht de productie van energie uit hernieuwbare energiebronnen te stimuleren. Het is niet de bedoeling dat bij de productie van hernieuwbare energie grote hoeveelheden fossiele energie worden ingezet. Verder is het goed als bij het productieproces van hernieuwbare energie vrijgekomen restwarmte zo goed mogelijk wordt benut. Daarom wordt bij afgifte van garanties van oorsprong een netto benadering gehanteerd. Dat houdt in dat de fossiele energie die in de productie-installatie van hernieuwbare energie wordt gebruikt, in mindering wordt gebracht op de bruto productie van hernieuwbare energie. De netto productie is dan de hoeveelheid hernieuwbare energie die netto aan de energievoorziening wordt toegevoegd.

Dit uitgangspunt is hanteerbaar gemaakt door in artikel 6 vast te stellen dat bij de productie van hernieuwbare elektriciteit of HR-WKK-elektriciteit de hoeveelheid van het net afgenomen elektriciteit wordt afgetrokken. Bij de productie van hernieuwbaar gas wordt van het net afgenomen gas afgetrokken. Er is dus gekozen om uitsluitend de gelijknamige van net afgenomen energiedrager in mindering te brengen: van het net afgenomen elektriciteit bij de productie van hernieuwbare elektriciteit en HR-WKK-elektriciteit en van het net afgenomen gas bij de productie van hernieuwbaar gas. De netto-methode wordt dus niet volledig doorgevoerd, reden hiervan is dat

dit niet uitvoerbaar is omdat in het huidige productiepark de relevante gegevens hiervoor niet worden gemeten.

Artikel 7

Voor het afgeven van garanties van oorsprong is het in beginsel noodzakelijk te kunnen beschikken over meetgegevens van de producent voor de verzameling waarvan een meetprotocol wordt gehanteerd. In het eerste lid wordt de producent die garanties van oorsprong wil verkrijgen verplicht een meetprotocol voor zijn productie-installatie te laten opstellen. De voor dit protocol geldende meetvoorwaarden, die verschillend zijn voor verschillende type productie-installaties en zijn opgenomen in de bijlagen 2A tot en met 2e, bevatten eisen ten aanzien van zowel de onderwerpen waarop het protocol betrekking moet hebben als de wijze waarop de metingen dienen plaats te vinden. De volgende producenten zijn verplicht tot opstellen van een meetprotocol:

- een producent die duurzame elektriciteit opwekt met een afvalverbrandingsinstallatie indien aan deze producent subsidie op grond van artikel 2 van het Besluit stimulering duurzame energieproductie is verleend;
- een producent die duurzame elektriciteit opwekt met een afvalverbrandingsinstallatie indien aan deze producent subsidie op grond van artikel 72m van de Elektriciteitswet 1998 zoals dat luidde op 31 december 2008, is verleend;
- een producent die duurzame elektriciteit opwekt door middel van uitsluitend naar zijn aard zuiver biogas en waarvan het nominaal elektrisch vermogen van de productie-installatie gelijk is of kleiner is dan 2 MW;
- een producent die warmte uit hernieuwbare energiebronnen opwekt;
- een producent die gas uit hernieuwbare energiebronnen opwekt;
- een producent die HR-WKK-elektriciteit opwekt.

Deze producenten zijn verplicht om het meetprotocol iedere vijf jaar opnieuw op te stellen. Indien de producent binnen de termijn van vijf jaar het voornemen heeft een wijziging ten aanzien van zijn productie-installatie door te voeren die leidt tot een wijziging van het meetprotocol, dient hij eerst een nieuw meetprotocol op te laten stellen voordat hij de wijziging daadwerkelijk doorvoert.

Het meetprotocol moet vóór de eerste dag van de kalendermaand, waarin de producent zijn productieverklaring (op grond van artikel 2, eerste lid, van deze regeling) indient, voorzien zijn van de goedkeuring van het toegelaten meetbedrijf.

Artikel 8

Na de vaststelling van het type installatie en de controle van de meetinrichting stelt de netbeheerder dan wel de meetverantwoordelijke hoeveel energie de installatie daadwerkelijk op duurzame wijze produceert vast in een meetbericht. Dit vindt plaats op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel i, van de Elektriciteitswet 1998, artikel 10 van de Gaswet en artikel 27 van de Warmtewet. De meetactiviteiten kunnen ook door anderen dan de netbeheerder worden verricht, te weten de meetverantwoordelijken. De netbeheerder blijft echter wel verantwoordelijk voor informatiesystemen en het verzorgen van geaggregeerde meetgegevens en dient derhalve de beschikking te krijgen over de meetgegevens.

Het meten vindt plaats overeenkomstig de voorwaarden zoals vastgelegd in de Meetcode, Meetvoorwaarden Gas – RNB en Meetvoorwaarden Gas – LNB, alsmede overeenkomstig de IJkwet.

Artikel 9

In het geval zich meerdere productie-installaties achter één aansluiting bevinden, is de producent verplicht om voor de productie-installaties waarvoor hij garanties van oorsprong wil ontvangen, tevens garanties van oorsprong voor niet-netlevering aan te vragen. Deze verplichting is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat voor iedere productie-installatie achter de aansluiting de juiste meetgegevens kunnen worden bepaald.

Indien er zich achter een aansluiting één productie-installatie bevindt, geeft de netbeheerder de meetgegevens van de betreffende productie-installatie door aan de minister, met gebruikmaking van de unieke 18-cijferige code van deze aansluiting. Vervolgens geeft de minister op basis van deze meetgegevens garanties van oorsprong uit. Artikel 9 maakt het mogelijk om voor meerdere productie-installaties achter één aansluiting garanties van oorsprong te ontvangen. In dat geval is het dan niet mogelijk om de unieke 18-cijferige code van de aansluiting te gebruiken om de meetgegevens van beide productie-installaties door te geven aan de minister, maar zal de

netbeheerder aan iedere afzonderlijke productie-installatie een unieke 18-cijferige code verstrekken. Op deze unieke 18-cijferige code van de productie-installatie komen de meetgegevens binnen en zal de minister garanties van oorsprong verstrekken.

Om ervoor te zorgen dat de netbeheerder de juiste meetgegevens per productie-installatie zal insturen, wordt de netbeheerder verplicht zowel de meetgegevens betreffende de bruto-productie als de meetgegevens betreffende de netlevering van de productie-installatie waarvoor garanties van oorsprong worden aangevraagd, door te geven. De netbeheerder bepaalt de hoeveelheid energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit die aan het net wordt geleverd als volgt.

De energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit die door de betreffende productie-installaties aan het net wordt geleverd, wordt bepaald door de totale hoeveelheid aan het net geleverde energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit te verdelen naar rato van de hoeveelheid opgewekte energie van de gelijknamige energiedrager van de productie-installaties achter de aansluiting. De aan het net geleverde elektriciteit wordt dus verdeeld op basis van de geproduceerde hoeveelheden elektriciteit, de aan het net geleverde hoeveelheid gas wordt verdeeld op basis van de geproduceerde hoeveelheden gas en de aan het net geleverde hoeveelheid warmte wordt verdeeld op basis van de geproduceerde hoeveelheden warmte.

Artikel 10

De producent is verantwoordelijk voor het maandelijks (doen) meten volgens het opgestelde meetprotocol. Onder toepassing van het meetprotocol dient iedere kalendermaand een meetrapport te worden opgesteld (door de producent zelf, door de meetverantwoordelijke of door hen samen), dat altijd geverifieerd moet worden door de meetverantwoordelijke. In het meetrapport worden de meetgegevens over die kalendermaand van alle energievormen opgenomen, alsmede de wijze van totstandkoming van deze gegevens. Daarbij kan gedacht worden aan de mate en frequentie van eventuele storingen, de wijze waarop de meetgegevens tijdens die storingen bepaald zijn en eventueel verrekende onnauwkeurigheden in het meten. Tevens wordt voor de gehele afvalverbrandingsinstallatie en voor de AVI-eenheden afzonderlijk het rendement opgenomen in het meetrapport.

Artikel 11

De producent dient gelijktijdig met de overlegging van het meetrapport, mee te delen hoeveel procent van de door hem opgewekte elektriciteit is opgewekt door middel van zuivere biomassa, niet-zuivere biomassa en overige brandstoffen. De totale hoeveelheid energie die door een productie-installatie wordt opgewekt kan worden opgesplitst in een aantal gewogen deelpercentages die tezamen 100% bedragen. Indien voor de opgewekte energie zowel reguliere garanties van oorsprong als garanties van oorsprong voor niet-netlevering worden aangevraagd, dienen de meetgegevens voor netlevering en niet-netlevering gescheiden aangeleverd te worden. Wel kan worden volstaan met één serie percentages die samen optellen tot 100%, aangezien deze percentages voor de energie die op het net wordt ingevoerd gelijk zijn aan de energie die niet op het net maar op een productie-installatie wordt ingevoerd. Gezien de hantering van een jaarlijks vast te stellen forfaitair percentage voor elektriciteit uit afvalverbrandingsinstallaties, is de methodiek van het vaststellen en doorgeven van percentages voor verwerking van niet-zuivere biomassa in afvalverbrandingsinstallaties niet van toepassing.

Ten opzichte van de bestaande situatie in de Uitvoeringsregeling SDE+ wordt de frequentie waarin grootschalige warmteprojecten (groter dan 3 MWth) de meetgegevens aan moeten leveren verhoogd van eens per kwartaal naar eens per maand. Het meetrapport moet nu uiterlijk twee maanden na afloop van de maand waar het meetrapport betrekking op heeft, worden overlegd aan de minister. De reden hiervoor is dat in tegenstelling tot bij de productie van hernieuwbare elektriciteit en hernieuwbaar gas er bij de productie van hernieuwbare warmte geen netbeheerder betrokken is. Dit zorgt ervoor dat de meetgegevens minder snel bij de minister aankomen. Vanuit de SDE(+)-regeling worden hernieuwbare energie projecten financieel bevoorschot voordat er daadwerkelijk hernieuwbare energie wordt geproduceerd. Er kunnen enkele maanden zitten tussen het bevoorschotten van de producent en het gereedkomen van de definitieve meetgegevens en in deze periode loopt de overheid een financieel risico. Om dit risico in te perken, is het noodzakelijk dat de meetgegevens eerder en vaker worden aangeleverd bij de minister.

Artikel 12

Voor gas geldt een afwijkend regime met betrekking tot het overleggen van de meetrapporten. De producent legt het meetrapport in dat geval over aan zijn netbeheerder. De netbeheerder berekent vervolgens aan de hand van de meetgegevens die zijn opgenomen in het meetrapport (onder andere kubieke meters gas, temperatuur) de calorische waarde van het gas en drukt de hoeveelheid gas uit hernieuwbare bronnen uit in Nm³ aardgasequivalent. De netbeheerder neemt de hoeveelheid Nm³ aardgasequivalent vervolgens op in het meetbericht en stuurt dit naar de minister.

Artikel 13

Het meetrapport met betrekking tot afvalverbrandingsinstallaties moet voldoen aan hetgeen daarover in de AVI-meetvoorwaarden is opgenomen. De producent moet het meetrapport uiterlijk binnen twee maanden na afloop van het kwartaal waarvan de kalendermaand waarop het meetrapport betrekking heeft deel uitmaakt aan de minister overleggen. Door deze tijdsbepaling wordt voorkomen dat meetgegevens te lang blijven 'hangen' en dat garanties van oorsprong voor afvalverbrandingsinstallaties daardoor onwenselijk laat worden uitgegeven. Deze periode levert producent, de meetverantwoordelijke en minister voldoende tijd op voor de afhandeling van alle inhoudelijke en procedurele vereisten die het opstellen, goedkeuren en bezien van het meetrapport met zich meebrengen. Het niet of te laat insturen van een meetrapport heeft dus gevolgen voor het gewogen maandelijks rendement voor de volgende maanden en dus ook voor de hoogte van de subsidie gedurende 12 maanden.

Artikel 14

Afvalverbrandingsinstallaties zijn zodanig afwijkend van overige biomassa-installaties, dat een aantal eisen met betrekking tot biomassa-installaties niet toepasbaar is. In artikel 14 is derhalve bepaald dat paragraaf 4 niet van toepassing is op afvalverbrandingsinstallaties en is in paragraaf 5 een aantal eisen opgenomen die alleen van toepassing zijn op afvalverbrandingsinstallaties.

Artikel 15

Als zuivere biomassa in de productie-installatie wordt verwerkt, dient de producent bij zijn verklaring een bewijs te voegen dat hij voor de bepaling van de zuiverheid van de in zijn productie-installatie verwerkte biomassa een daartoe geëigende methode toepast, waarbij hij per partij aan de hand van bemonstering onderzoekt en vaststelt dat het aandeel onvermijdbare kunststoffen niet meer bedraagt dan drie massaprocent (artikel 15, zesde lid). Gaat het om niet-zuivere biomassa, dan voegt de producent bij zijn verklaring een bewijs dat hij voor de bepaling van het biologisch afbreekbare gedeelte van de in zijn productie-installatie verwerkte niet-zuivere biomassa een daartoe geëigende methode toepast, waarbij hij per partij aan de hand van bemonstering onderzoekt en vaststelt wat het biologisch afbreekbare gedeelte is van de niet-zuivere biomassa waaruit de elektriciteit wordt opgewekt. Op grond van artikel 15, derde lid, moet de producent verklaren dat hij door middel van een geëigende methode vaststelt wat het aandeel onvermijdbare kunststoffen is. Een accountant zal hierop jaarlijks een controle uitvoeren (zie artikel 17, derde lid). De monsterneming, het onderzoek aan de monsters en de berekening van het aandeel onvermijdbare kunststoffen dienen plaats te vinden volgens een daarvoor geëigende methode, dat wil zeggen een methode die met zodanige waarborgen is omkleed, dat redelijkerwijs niet aan de resultaten getwijfeld hoeft te worden. Daarbij kan worden gedacht aan een methode waarbij de werkzaamheden worden uitgevoerd door een daartoe bevoegde onafhankelijke instelling of waarbij de juistheid van de resultaten door een dergelijke instelling bevestigd worden.

Gaat het om uitsluitend naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas, dan verklaart de producent dat alle in zijn productie-installatie verwerkte partijen biomassa zijn aan te merken als naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas. Indien een elektriciteitsproducent kan aantonen dat hij in zijn productie-installatie, afgezien van de in separate stromen verwerkte fossiele brandstoffen, duurzame elektriciteit opwekt door middel van uitsluitend materialen die zijn aan te merken als naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas, is het namelijk niet nodig hem de verplichting op te leggen de verwerkte biomassa per partij te bemonsteren, het aandeel onvermijdbare kunststoffen vast te stellen en de resultaten hiervan administratief vast te leggen. De uitkomst daarvan staat immers bij voorbaat al vast. De juistheid van deze verklaring wordt op een vast moment na afloop van een kalenderjaar op administratieve wijze gecontroleerd door een accountant (zie artikel 17). Dit geldt overigens alleen als *alle* in de productie-installatie verwerkte materialen – afgezien van separaat verwerkte fossiele

brandstoffen – voldoen aan het begrip naar haar aard zuivere biomassa of naar zijn aard zuiver biogas en als er dus géén niet-zuivere biomassa in de productie-installatie verwerkt wordt. Dit is vervat in de regeling door middel van het woord 'uitsluitend.'

Artikel 16

Teneinde de bewijslast ten aanzien van de geëigende methode te verlichten, is in artikel 16 een vermoeden opgenomen, op grond waarvan deze methode geacht wordt geëigend te zijn als degene die energie opwekt uit zuivere biomassa beschikt over een productcertificaat als bedoeld in de BRL-K 10016. Dit productcertificaat houdt in, dat Kiwa op grond van daartoe ingesteld onderzoek verklaart dat betrokkene de in het certificaat gespecificeerde werkzaamheden uitvoert overeenkomstig de voorschriften die ter zake in de BRL gegeven zijn. Op grond van dit artikel moet het daarbij ten minste gaan om de werkzaamheden voor de bepaling van de biologisch afbreekbare fractie. Volgens de daarop betrekking hebbende bepalingen in de BRL moet de producent per toeleverancier periodiek een karakteriseringsonderzoek naar de samenstelling van de biomassa laten verrichten, dat moet worden uitgevoerd door een daarvoor gekwalificeerde instelling en met toepassing van door Kiwa goedgekeurde methoden. Het karakteriseringsonderzoek moet jaarlijks worden herhaald, en ook indien uit informatie van de toeleverancier blijkt dat de samenstelling van het materiaal gewijzigd is. Indien de producent beschikt over een certificaat waaruit blijkt dat hij zich aan deze voorschriften houdt, behoeft hij geen nader bewijs te leveren dat hij een geëigende methode toepast. Dit heeft tot gevolg dat de biomassa waarvan de producent aan de hand van bemonstering heeft vastgesteld dat het aandeel onvermijdbare kunststoffen minder dan drie massaprocent bedraagt, zonder nader bewijs wordt aangemerkt als zuivere biomassa. Dit vermoeden geldt ook voor producenten die niet beschikken over een productcertificaat als bedoeld in de BRL, maar een schriftelijk bewijs kunnen overleggen dat zij met betrekking tot de bepaling van de biologisch afbreekbare fractie voldoen aan dezelfde normen als die welke zijn vastgelegd in de BRL. Dit laatste is het geval als de juistheid van de door hen toegepaste methode op dezelfde wijze en onder dezelfde condities wordt bevestigd als onder de werking van de BRL. Materialen die een behandeling hebben ondergaan, zoals pyrolyse, torrefactie of carbonisatie, veranderen van vorm en eigenschap. Het oorspronkelijke materiaal is dan niet meer herkenbaar. Daarom wordt geëist dat via een geëigende methode wordt aangetoond dat enkel zuivere biomassa is behandeld. De producent moet per gebruikte partij een dergelijk certificaat kunnen overleggen. Om zekerheid te hebben van de oorsprong van iedere partij wordt tevens de eis gesteld dat iedere partij biomassa die is behandeld door middel van een systeem van 'track and trace' gevolgd moet kunnen worden. Dat betekent dat deze partijen gedurende het gehele logistieke traject (vanaf de voorbereiding tot bij de elektriciteitscentrale) controleerbaar en gescheiden dienen te worden bewerkt, opgeslagen en vervoerd zonder dat vermenging optreedt met niet gecontroleerde partijen of partijen van andere oorsprong. Indien een partij behandelde biomassa niet voorzien is van een certificaat waar de oorsprong van de biomassa uit blijkt of het certificaat niet voldoet aan de eis van 'track and trace', dan wordt deze partij niet als biomassa aangemerkt. De certificerende instantie dient onafhankelijk te zijn van de producent die behandelde biomassa gebruikt en van de partijen die de biomassa behandelen (torrefactie, pyrolyse, carbonisatie). Tevens dient de certificerende instantie volgens kwaliteitsstandaarden te werken. De kwaliteitsstandaarden zelf worden niet in deze regeling opgenomen; er wordt slechts geëist dat zij standaarden hanteren van een instantie die op haar beurt is geaccrediteerd door een accreditatie-organisatie die is aangesloten bij een (van de twee grootste) overkoepelende organisatie. Dit zijn de European co-operation for Accreditation (www.european-accreditation.org) of het International Accreditation Forum (www.iaf.nu). Certificerende instanties hoeven dus niet zelf aangesloten te zijn bij een overkoepelende organisatie.

Artikel 17

Om het opstellen van een assurancerapport te vergemakkelijken en om de inhoud van de assurancerapporten te stroomlijnen, zijn er twee controleprotocollen opgesteld: een voor duurzame elektriciteit en warmte uit hernieuwbare energiebronnen (bijlage 5A) en een voor gas uit hernieuwbare energiebronnen (bijlage 5B). Een assurancerapport moet voldoen aan de eisen van dit controloprotocol.

Uit de jaarlijks in te dienen accountantsverklaring dient eenduidig te blijken of de door de producent overeenkomstig artikel 15, derde lid, periodiek meegedeelde gewogen percentages gezien de biomassaverklaring en gezien de administratie van de producent en eventuele andere de

accountant ter beschikking staande gegevens, correct zijn. De accountant gaat, na afloop van de het desbetreffende jaar, na welke brandstoffen in de productie-installatie zijn verwerkt, in welke verhouding deze brandstoffen zijn verwerkt en of de verhouding van in de productie-installatie verwerkte brandstoffen (zuivere biomassa, niet-zuivere biomassa en overige brandstoffen) inderdaad kan leiden tot de percentages opgewekte duurzame energie als door de producent opgegeven (derde lid, onderdelen a en b). Dit laatste is af te leiden uit de energiebalans van de desbetreffende productie-installatie. De accountant hanteert hierbij een berekeningswijze die overeenkomt met hetgeen in de BRL of een vergelijkbare methode is opgenomen (vierde lid).

Artikel 18

In artikel 18 wordt vastgesteld dat de minister de hoeveelheid nuttige aangewende warmte in MWh vaststelt. Aan de hand van deze vaststelling wordt uiteindelijk de hoogte van het subsidiebedrag voor de producent bepaald.

Artikel 19

Artikel 19 bepaalt dat jaarlijks een percentage wordt vastgesteld, dat uitdrukt welk gedeelte van de totale hoeveelheid elektriciteit die wordt opgewekt door een afvalverbrandingsinstallatie door middel van niet-zuivere biomassa, duurzame elektriciteit is.

Hierbij wordt uitgegaan van een heterogene samenstelling van de afvalstromen die in de afvalverbrandingsinstallatie worden verwerkt. Een afvalverbrandingsinstallatie kan ook substantieel homogene afvalstromen verwerken. Het aandeel biomassa in homogene afvalstromen kan aanzienlijk afwijken van het percentage dat is vastgesteld voor heterogene afvalstromen. De minister kan dit aan de hand van de rendementsberekeningen constateren. Indien de minister een substantiële afwijking constateert kan hij voor die afvalverbrandingsinstallatie voor de betreffende homogene afvalstoffen een ander percentage aan duurzame elektriciteit vaststellen. Hiermee wordt voorkomen dat teveel MEP-subsidie of SDE(+)-subsidie wordt verstrekt. Tevens is het mogelijk dat er substantiële hoeveelheden fossiele brandstoffen worden verwerkt in de afvalverbrandingsinstallatie. Dit kan invloed hebben op het percentage dat uitdrukt welk gedeelte van de totale hoeveelheid elektriciteit duurzaam is. Ook kan de minister het bovengenoemde percentage voor de betreffende afvalverbrandingsinstallatie aanpassen.

Artikel 20

In artikel 20 wordt bepaald op welke wijze het rendement van een afvalverbrandingsinstallatie wordt berekend dat is opgenomen in de meetrapporten. Dit rendement wordt vervolgens door de minister gebruikt om het gewogen maandelijks rendement als bedoeld in vierde lid te berekenen. In het vierde lid wordt vermeld op welke wijze het gewogen maandelijks rendement dat op de garanties van oorsprong komt te staan wordt berekend. Deze berekening luidt als volgt. Maandelijks wordt het rendement (als bedoeld in het derde lid) bepaald. Vervolgens wordt een gewogen maandelijks rendement bepaald. Dit gewogen maandelijks rendement is bepalend voor de hoogte van de subsidie dat als voorschot voor die maand wordt uitbetaald.

Het rendement dat in de meetrapporten wordt opgenomen, is voor de minister noodzakelijk om het gewogen maandelijks rendement te bepalen. Het gewogen maandelijks rendement is een voortschrijdend gewogen rendement over de betreffende maand en de 11 voorafgaande maanden, waarbij er een weging plaatsvindt op basis van de opgewekte elektriciteit in de betreffende maanden. Deze berekeningswijze is opgenomen in de regeling, om grote fluctuaties in het rendement door het jaar heen te voorkomen. Door het seizoensafhankelijke gebruik van warmte kan het rendement in de zomermaanden dermate laag zijn dat de elektriciteit die in die maanden wordt opgewekt niet in aanmerking zou komen voor subsidie. Door het rendement en de elektriciteitsproductie over een jaar te middelen en te wegen wordt dit voorkomen.

Artikel 21

Artikel 21 lid bepaalt dat garanties van oorsprong voor zowel duurzame elektriciteit, HR-WKK-elektriciteit, gas uit hernieuwbare energiebronnen en warmte uit hernieuwbare energiebronnen altijd meervouden van 1 MWh betreffen. Achterliggende gedachte is hierbij dat, indien kleinere hoeveelheden energie per garantie van oorsprong gehanteerd zouden worden, een onoverzichtelijk systeem met grote aantallen garanties van oorsprong zou ontstaan.

Artikel 22

Het eerste lid van artikel 22 legt eenduidig vast vanaf welk moment de door een productie-installatie opgewekte energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit beschouwd wordt als energie waarvoor garanties van oorsprong kunnen worden verkregen. Dit moment is bepaald op de eerste dag van de kalendermaand waarin de producent zijn verzoek tot vaststelling van de geschiktheid van de productie-installatie voor de opwekking en van de meetinrichting tot meting van duurzame energie bij de netbeheerder heeft ingediend, onder voorwaarde dat de netbeheerder dit verzoek heeft goedgekeurd en mits vanaf dat moment eenduidige en nauwkeurige meetgegevens beschikbaar zijn.

Artikel 23

In artikel 23 is de verhandelbaarheid van garanties van oorsprong geregeld: als een rekeninghouder daarom verzoekt, boekt de minister de garanties van oorsprong over op een andere rekening. Dit geldt overigens niet voor garanties van oorsprong voor niet-netlevering; deze zijn niet verhandelbaar.

De garanties van oorsprong zijn een veelvoud van 1 MWh. Ze bestaan in Nederland uitsluitend in elektronische vorm. Nadat de garanties van oorsprong op een rekening zijn geboekt, zijn ze maximaal een jaar geldig. Dit betekent dat een producent, handelaar of leverancier van energie uit hernieuwbare energiebronnen de garanties van oorsprong maximaal een jaar kan gebruiken om aan te tonen dat de door hem geleverde energie op duurzame wijze is opgewekt. Iedere producent, handelaar, leverancier of afnemer kan een rekening openen bij de minister. Vervolgens kunnen de garanties van oorsprong ge- en verkocht worden, waarbij de eigenaar van de garanties van oorsprong aan de minister de wens te kennen kan geven deze over te boeken naar de rekening van degene die de garanties van oorsprong heeft gekocht. De hieraan gekoppelde financiële transacties staan verder los van het hier beschreven garanties van oorsprong-systeem. Via de handel zullen de garanties van oorsprong uiteindelijk bij de leveranciers van duurzame energie terecht komen, die deze garanties van oorsprong nodig hebben om aan te tonen dat de door hen verkochte energie duurzaam is.

Artikel 24

In artikel 5, vijfde lid, van de richtlijn 2009/28/EG is bepaald welke gegevens op de garantie van oorsprong hernieuwbare elektriciteit moeten worden vermeld. Artikel 24, eerste lid, van deze regeling strekt ertoe deze bepaling in nationaal recht om te zetten. Voor de inhoud van de garantie van oorsprong hernieuwbare warmte en hernieuwbaar gas wordt aangesloten bij de bepalingen in de richtlijn voor hernieuwbare elektriciteit.

Richtlijn 2012/27/EG stelt ten aanzien van de garanties van oorsprong HR-WKK-elektriciteit een aantal aanvullende voorwaarden. Deze zijn opgenomen in het tweede lid.

Gas uit hernieuwbare energiebronnen kan ook worden ingezet in de transportsector. Om gebruik te kunnen maken van het stimuleringsinstrumentarium voor hernieuwbare transportbrandstoffen, zijn additionele gegevens noodzakelijk op de garantie van oorsprong. Op verzoek van de producent zet de minister deze gegevens op de garantie van oorsprong voor hernieuwbaar gas.

Artikel 25

Uiterlijk binnen één maand na de leveringsmaand moeten de garanties van oorsprong afgeboekt worden van de rekening van de desbetreffende leverancier. Een garantie van oorsprong is het uitsluitende bewijs van productie van duurzame energie en tevens het uitsluitende bewijs van levering. Het is daarmee niet mogelijk andere bewijzen dan garanties van oorsprong voor de duurzaamheid van de geleverde energie te hanteren.

In het tweede lid wordt expliciet gemaakt dat een leverancier over voldoende garanties van oorsprong moet beschikken op zijn rekening bij de minister. Deze garanties van oorsprong kunnen ook zijn afgegeven door bevoegde instanties uit andere lidstaten.

Artikel 26

In dit artikel is aangegeven wanneer garanties van oorsprong hun geldigheid verliezen. Allereerst verliest een garantie van oorsprong, niet zijnde een garantie van oorsprong voor niet-netlevering, haar geldigheid als zij wordt gebruikt bij de levering van energie uit hernieuwbare energiebronnen of HR-WKK-elektriciteit aan de eindafnemer (eerste lid, onderdeel a). Daarnaast vervallen zij

uiterlijk 12 maanden na de einddatum van de productie waarvoor de garantie van oorsprong is geboekt.

Garanties van oorsprong voor niet-netlevering zijn niet verhandelbaar. Daarom is voor deze garanties van oorsprong in het tweede lid bepaald dat zij vervallen zodra ze zijn aangewend voor de verkrijging van de MEP-subsidie of SDE-subsidie of in het geval van garanties van oorsprong hernieuwbaar uit hernieuwbare energiebronnen uiterlijk na het verstrijken van de twaalf maanden na de einddatum van de productie van het gas uit hernieuwbare energiebronnen.

Artikel 28

Er kunnen redenen zijn om het aantal garanties van oorsprong te corrigeren. Indien een producent niet-zuivere biomassa als energiebron gebruikt, kan een reden tot correctie gelegen zijn in het percentage dat de producent heeft opgegeven. Indien uit het assurancerapport blijkt dat er een verschil is tussen de door de producent opgegeven percentages en de door de accountant geconstateerde percentages, wordt dit verschil gecompenseerd. Omdat voor die hoeveelheid energie in de praktijk meestal al (teveel of te weinig) garanties van oorsprong zijn toegekend, wordt in de daarop volgende periode gecompenseerd door de desbetreffende hoeveelheid ten onrechte verkregen of niet verkregen garanties van oorsprong af te boeken van respectievelijk bij te boeken op de rekening van de producent (eerste lid). Afboeking van garanties van oorsprong komt in de praktijk neer op het invoeren van negatieve meetwaarden totdat het negatieve verschil volledig gecompenseerd is.

Het is van belang dat bij de accountantscontrole de percentages eenduidig worden vastgesteld. Om dit mogelijk te maken is nodig dat de producent zorgt voor een overzichtelijke administratie. Verder is het van belang dat er sprake is van een sluitende energiebalans, gebaseerd op voldoende onderbouwde normen en juist en volledig vastgestelde meet- en productie-installatiegegevens. Onder een sluitende energiebalans wordt in dit verband verstaan dat er net zoveel energie in de vorm van fossiele brandstoffen, biomassa en dergelijke in de productie-installatie is ingevoerd als eruit komt in de vorm van elektriciteit, warmte of gas. Als het assurancerapport niet voldoet aan de vereisten bedoeld in artikel 17, krijgt de producent vier weken om daar alsnog aan te voldoen. Als het tijdstip van indiening van het (aangepaste) assurancerapport wordt overschreden, geldt een formule die uitwerkt als een 'staffel': is het assurancerapport één overschrijdingstijdvak (een dag tot en met een maand) te laat, dan boekt de minister zoveel garanties van oorsprong af als een kalendermaand waard aan opgewekte energie uit hernieuwbare energiebronnen; is de verklaring één tot twee maanden te laat, dan bedraagt de afboeking van garanties van oorsprong twee kalendermaanden, enzovoorts. Het gedeelte EHE/KM in de formule is opgenomen, omdat de periode waarop een assurancerapport betrekking heeft, kan verschillen. Aldus kan de gemiddelde hoeveelheid in één kalendermaand opgewekte energie uit hernieuwbare energiebronnen berekend worden. Deze gemiddelde hoeveelheid wordt vervolgens vermenigvuldigd met het aantal overschrijdingstijdvakken OT en tenslotte gedeeld door de eenheid van garanties van oorsprong (1 MWh). De uitkomst van de formule betreft het aantal garanties van oorsprong dat afgeboekt moet worden (in de praktijk: de hoeveelheid negatieve meetwaarden die ingevoerd moeten worden).

Als het assurancerapport niet voldoet aan de vereisten, bedoeld in artikel 17, krijgt de producent eenmalig vier weken om daaraan alsnog te voldoen. Lukt dat niet, dan wordt de volledige hoeveelheid energie uit hernieuwbare energiebronnen die in de afgelopen periode (meestal een jaar) is opgewekt, aangemerkt als niet-hernieuwbaar. Alle – naar dan blijkt ten onrechte – geboekte garanties van oorsprong worden dan afgeboekt van de rekening (derde lid).

Artikel 29

De tarieven dienen ter dekking van de kosten die gepaard gaan met betrekking tot de garanties van oorsprong. De tarieven worden door de minister vastgesteld op basis van een advies van de gemandateerde voor de garanties van oorsprong hernieuwbare elektriciteit, HR-WKK-elektriciteit en warmte en de gemandateerde voor de garanties van oorsprong hernieuwbaar gas. Het advies van de gemandateerden zal gebaseerd zijn op een meerjarenbegroting. De kostenposten die in de tarieven verwerkt zullen worden, staan in artikel 28 aangegeven.

Artikel 30

In artikel 30 wordt een uitzondering gemaakt op de bepaling dat minister de kosten voor het beheer van de rekening bij haar klanten in rekening brengt. De uitzondering betreft producenten die elektriciteit opwekken met een zon-pv installatie waarvoor in 2008, 2009 en 2010 SDE-subsidie kon worden aangevraagd. Voor deze kleine zon-pv installaties, waarbij de producenten meestal particulieren zijn, zijn de jaarlijkse kosten relatief zeer hoog ten opzichte van de jaarlijkse opbrengsten. Om deze reden worden deze producenten vrijgesteld van betaling van de kosten.

Artikel 31

In de Algemene uitvoeringsregeling stimulering duurzame energieproductie is een aantal bepalingen opgenomen met betrekking tot het meten van gas en warmte uit hernieuwbare energiebronnen. De onderhavige regeling voorziet in een systematiek met betrekking tot het meten van de opgewekte hoeveelheid energie uit hernieuwbare energiebronnen zodat de specifieke bepalingen uit genoemde regeling kunnen vervallen.

Artikel 32

Producenten die thans over een rekening bij de garantiebeheerinstantie of Vertogas B.V. beschikken worden op het moment van inwerkingtreding van deze regeling geacht te beschikken over een rekening op grond van deze regeling. Zij hoeven dus geen nieuwe rekening aan te vragen, nieuwe verzoek om vaststelling bij de netbeheerder in te dienen of een nieuw meetprotocol te laten goedkeuren. Garanties van oorsprong die niet voor januari 2015 zijn afgeboekt, worden geacht garanties van oorsprong te zijn die op grond van deze regeling zijn geboekt. Hetzelfde geldt voor certificaten die zijn afgegeven door Vertogas B.V. Dat certificatenstelsel wordt vervangen door het systeem van garanties van oorsprong.

Artikel 33

Deze regeling vervangt de Regeling certificaten warmtekrachtkoppeling Elektriciteitswet 1998, de Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit en de Regeling garanties van oorsprong voor elektriciteit opgewekt in een installatie voor hoogrenderende warmtekrachtkoppeling. Genoemde regelingen worden daarom ingetrokken.

De minister van Economische Zaken,